

дължностъ-тѣ си! Зачто-то кой-то прѣзира онova, отъ кое-то съхранява живота си, той праведно дос-тигва въ загинваніе!

ГЛАВА ПЯТЬДЕСЯТЬ И ШЕСТА.

За ревностъ-тѣ къмъ общеползіе-то.

1. Общеползіе-то е една непрестанна дѣятелна усьрдность за да принасяшь нѣчто спорядъ силѣ-тѣ си, въ ползѣ, леснинѣ, благосъстояніе и честь на отечество-то си, на обиталище-то си и на домородіе-то си! още да прѣдвоождашь всеобщѣ-тѣ помошь, даже много-пѣти и съ твою собственнѣ личнѣ повредѣ.

2. Тая е една добродѣтель, по кої-то прадѣди-ти често сѣ ни надминували. Колко-то по вѣчъ ся затрива тя, толкось по вѣчъ ся распостира отрова-та на лихоимство-то и на своеползіе-то, и окаянство-то на врѣмя-то ся оголѣмива.

3. Лихоимство-то раскъсва и самѣ-тѣ най бо-жественнѣ свръзкѣ на сродство-то и на пріятел-ство-то.

4. То раздѣля общины-ты и граждане-ты единъ отъ другъ. То възбужда пламъка на взаимнѣ-тѣ омразж.

5. Отвръли го далечъ отъ себе си! и прилепи-ся до благороднѣ-тѣ добродѣтель на общеползіе-то; зачто-то чрѣзъ высокѣ-тѣ тѣни добродѣтель ще ся помянува съ почеть имѧ-то ти отъ послѣдород-ци-ты.

6. Старай ся да прѣдвоождашь общо-то добро-